

TEVGER

TEVGER
Bi Kurdî û Tirkî ji du mehan
carekê derdikeve
Navnîşan: P. Box: 943
114 21 Stockholm/Sweden

Sal: 1, Hejmar: 1

Organa Merkezî ya Tevgera Rizgariya Kurdistan

Çileyê Paşin 1989

Ji bo xebata muşterek a hêzên demokrat ên Tirkîyê û Kurdistanê dema hilbijartinê firsetek e

Di 26'ê Adarê de li Tirkîyê hilbijartinên herêmî ji bo belediyan çêdibin. Komîta Bîrêvebirinê ya Tevgera Rizgariya Kurdistan di Çileyê Pêşin ê 1988'an de, li ser rewşa Tirkîyê ya hilbijartinan beyanek derxist. Em li jêr beyanê pêşkêşî xwendevanan dikin:

Ji bo raya giştî ya pêşverû û demokrat Ji bo gelê me yê welatparêz Roja 26'ê Adara 1989'an li Tirkîyê hilbijartinên herêmî çêdibin. Helbet, wek yê berê, ev hilbijartin ji di warekî demokratîk de pêk nayên. Li Tirkîyê, di karekterê rejîma faşîst de tu guhertin çê ne bûye. Destûra esasî ya 1982'yan a ku

Dûmahîk r. 2

Di bin destê dewleta xwînxwar de her rojêke milteciyan mirinek e

Di jiyana gelan de gelek rojên dîrokî hene ku nayên jibîrkirin. Di dîroka jiyana gelê me da jî rojên ku nayên jibîrkirin gelek in. Qetliama Helebçê û barkirina bi deh hezaran, di jiyana gelê me de ji wan rojên dîrokî ne.

Bêguman di jiyana gelê me de zîlm û zordarî çîheki bi taybetî dadîgre û di her demê de jî bi rengekî din xwe nişan daye.

Di roja 16'ê Adara 1988'an de xwînmijê Saddam, bi hemû hêz û giraniya xwe ve êriş bir ser Helebçê. Çekên ku li hemû cihanê hatine qedexekirin, ew bikar anîn. Di demeke gelekî kurt de li der û dora 5000'an insanê me yê hêja can dan. Piraniya wan canan zarok bûn, jin, kal û pîr bûn. Bi hezaran canên teze jî hatin birîndarkirin, seqet man.

Piştî qetliama Helebçê, ji cihanê tu dengê xurt derneket. Her çiqas cih bi cih denghil-dan çêbû û diktatorî hat protestokirin jî, lê ev, li hember kiryanan ne tu

deng bû. Piraniya dewletan bala xwe dabûn ser şerê navbera Îran û Iraqê.

Piştî Helebçê bi qedekî, ji bo rawestandina şerê Îran û Iraqê agirbîrîn hat rojêve, agirbîrîn bes di navbera Îran û Iraqê de pêk hat. Lê şer di navbera her du dewletan û gelê Kurdistanê de berdewam e. Tu kesekî jî, ji bo agirbîrîna navbera gelê Kurdistan û her du dewle-

tan û aşîtiyeke durust daxwaz nekir.

Piştî agirbîrîna, weke berê jî dihat zanîn, xwînrêjê Saddam, bi hemû hovîtiya xwe ve êriş bir ser Kurdistanê Başûr û gelê me da ber tanq, top û çekên kîmyayî.

Pêşmergeyên qehreman bi xurtî li ber xwe dan û di demeke kurt de quwetên kolonyalist hatin şikestin. Lê gelê Kurdistan ê sivil, li

hember çekên kîmyayî bûbû weke çûkên basîk şikestî. Rê li insana hatibû girtin, bêçare bûn. Bes rêyek ji bo wan vekirî mabû; guhertina cih. Barkirina Kurdistanê Bakur. Lê gihîştina Kurdistanê Bakur jî wer bi rehetî nedibû. Ji ber ku, dewleteke din, dewleteke ji dewleta Iraqê hin har û hovtir li ber wan asteng bû.

Dûmahîk r. 3

Jî TEVGER'ê

Di riya avakirina pêşerojê de

Bi armanca ku xebat, fikir, politîka û daxwazên Tevgera Rizgariya Kurdistan bigihîne raya giştî û peywendiyên rêxistinî bi endam, mensûb, aligir û dilxwazên wê re pêş de bixe, TEVGER wek organekê merkezî dest bi weşanê dike.

Tevgera Rizgariya Kurdistan di riya pêkanîna yekîtiya me ya milî ya demokratîk de gaveke muhîm e. Ev yekîtiyê, di perçê welatê me yê bin nîrê Tirkîyê de, di têkoşîna şikandina nîrê kolonyalîzmê û rizgarkirina gelê me de, buye gavek ku bêyî wê nabe û divê neyê paşdexistin. TEVGER di wê bîr û baweriyê de ye ku divê ev gav bê xurtkirin ji alîkî de bi beşdarkirina partî û rêxistinên welatparêz û şoreşger ên ku hê çiyê xwe di yekîtiyê de negirtine, ji aliyê din jî bi qezenckirina hêzên gelêrî ji bo xebata rêxistinî ku hin bê rêxistin in. Wek weşanekê TEVGER jî wê bi vê baweriyê gavan bavêje. Di rûpelên xwe de wê hewl bide ku ji alîkî de cih bide xebatên rêxistinî, wê rewşa gelê me ya dijwar, tadayî û zordariyên hov ên rejîma faşîst a kolonyalîst raxe ber çavê raya giştî, di wî warî de hişyariyê zêde bike, ji aliyê din de wê hewl bide ku bersîva pirsên yekgirtin, xurtbûn û firehbûna muxalefeta civakî ya milî ya demokratîk a gelê Kurdistan bide ronîkirin. Di vê çarçevê de, bes wê cih nede nivîsên redaksiyonê, yan jî yê rêxistinên endam û mensûban, her wiha wê cih bide xebatên hemû ronakbîrên me yê welatparêz û pêşverû.

Di dinya me ya hemdemî de ku gelek tekilhev e û zû duguhere, pîrsa ku miletê Kurd ê ji hemû mafên xwe yê demokratîk bêpar e û hebûna wî jî tê inkarkirin divê bigihîje warê wê rêxistinîya netewî ku lazîm e ji bo têkoşîna netewî bide xistinê çarenûsa xwe û pîrsa avakirina wan mûesese û dezgehên ku wê wî bike mileteki azad, pîrsinî heyaî ne. Ev biserhevhatina milî ya demokratîk ku me îro pêk aniyê yan em di hewla pêkanîna wê de ne, hew bi wê yekê wê bibe manedar ku em gihîştina qonaxa avakirina mûesese jorîn jibîr nekin.

Loma, munaqesekirin û lêkolîn û pêşniyarkirina hela problemên civandin û xwedan hêzkirina muxalefeta milî ya demokratîk di warekî cidî û ilmî de gelek girîng in. Lê ji vî yekê ne kêmtir girîng e ku divê mesele tenê di warê munaqesê de neyê hiştin, gavên pratîk jî bîr avêtin. Tevgera Rizgariya Kurdistan, ji encema bîr û baweriyek wiha hatiye avakirin.

Berpirsariya avêtina gavên pratîk ji bo komkirin û serûberkirina muxalefeta milî ya demokratîk, bêsîk ne tenê li ser milê TEVGER'ê yan milê endam û mensûbên wê ye, li ser milê her partî û rêxistineke welatparêz û şoreşger, her rewşenbîrekî Kurd, her welatparêzekî Kurd e. Eger her yek ji me jî alî xwe ve xwe nede bin barê qonaxa avakirina, ji alî xwe de kevirê daneyne ser, gelo emê çawa mala xwe ya muşterek ava bikin? Di vî em jî bîr nekin ku yê ku em ava dikin xaniyê gelê me bi xwe ye û ne kesinî din hêzên gelê me bi xwe wê wî ava bikin. Yanî dawîya dawî yê ku dest û zenda hilkin em in. Nexwe, em li hêviya kê û çî ne?

Parlementoya Swêdê delegasyonekê dişîne Kurdistanê

Di 7'ê Çileyê Pêşin a 1988'an de, di rûniştina giştî ya parlamentoya Swêdî de, delegasyonêk ji berpirsaryên partiyên parlamentoyê pêkhat ku ji bo multeciyan Kurd ên Kurdistanê Iraqê herin Kurdistanê Tirkîyê. Delegasyonê ku seroktiya wê Hans Göran Frank dike, ber bi dawîya meha Çileyê Paşin wê here. Serokê komîsyona karûbarên derva ya parlamentoyê Stig Alemyr di derheqa vê babetê de weha got: "Delegasyon, di wan şertên herî giran ên Tirkîyê de ji bo lêkolîna şertên jiyana Kurdan, muamela ku bi wan re tên kirin, tesbîtkirina rewşa zivistanî di konan de ku çawa dijîn, wê here Kurdistanê Tirkîyê. Wekî ku tê zanîn serkirdayetiya Tirk bi qebûlkirina bi deh hezaran Kurdên Iraqê manavreyek mezin kiriye. Lê, îro di derheqa jiyana wan insanan de endîşe mezin in. Vana di nav

konan de ji serma can din. Ji ber vî, em dê weka parlamentoya Swêdê van bûyeran bi balkêşiyek pîr cidî taqîb bikin".

Parlamentêrê VPK Bertil Måbrink jî di axaftina xwe de weha got: "Berî du rojan ez ji Kurdistanê Tirkîyê hatim. Li Kurdistanê Tirkîyê li zindana wê ya meşhûr a Diyarbekirê jiyaneke ne însanî tê jiyin. Polîsê Tirk zilmek nedîtî li Kurda dike. Sûcên wan insanan ew e ku dixwazin bi zimanê xwe bi axifin û kultura xwe bijîn. Ev maf, ew in ku di beyana navnetewî yê mafên insanan de hatine diyarkirin. Loma em dixwazin ku komîsyona kar û barên derva ya parlamentoyê piştigiriya xwe bi gelê Kurd re diyar bike û ji bo daxwazên wan ên jiyaneke mirovatî kar bike".

Delegasyon, paşê, dîtînen xwe weka raporekê wê pêşkêşî parlamentoya Swêdî bike.

Edaleta Tirkîyê

Li gor lêkolîneke Wezareta Edaletê ya Tirkîyê, ji her 100 kesên ku hatin girtin 93'yê wan bê sûc derketin û berat kirin.

Lêkolîneke ku Wezareta Edaletê ya Tirkîyê amade kir, hat weşandin. Li gor vî lêkolîne kesên ku di hefsê da ne, ji %48'ê wan hê mehkûm nebûne lê girtî ne. Ji kesên girtî, yê ku derdikevin hemberî mehkemê ji sedî 93 kesên wan bê sûc derdikevin û berat dibin, ji sedî 7'ê wan mehkûm dibin.

Rastiyek din a zindananên Tirkîyê jî heye ku

Wezareta Edaletê ya Tirkîyê dest nişan nekirîye. Ew ji ew e ku ji sedî 100'ê kesên ku tên girtin îşkence û lêdanê dixwin. Carna, heta ku xuya bike ku bê sûc in, bi salan di zindanan de dimînin. Yanî ji sedî 93'yê ku berat dibin û ji sedî 7'ê ku mehkûm dibin, her du alî jî di esasê xwe de ezabê îşkence û hefsê dibînin. A ev e edaleta Tirkîyê.

DAXUYANÎ

Rojname me, rêbazek li gor program, armanca û siyasetên tespîtkirî yê TEVGER'ê dide meşandin.

Di weşana xwe de guh dide berfirehiya hêzên welatparêz, hewl dide ku wan nêzî yekîtiyê bike. Loma jî cih dide bîr û baweriyên cuda yê kes û hêzên welatparêz yê ku zirarê nedin yekîtiyê berhevûna milî ya demokratîk. Di xebatên wî warî de divê bê dîkkatkirin û hewldan ku rexnen ji çerçewa pêşdebirin û avakariyê dernekevin.

Berpirsaryê nivîsên ku li ser navê rêxistin û kesên tên weşandin ne TEVGER lê xwediyê wan bi xwe ne. Redaksiyona TEVGER'ê

Biryara avakirina dewleta Filistîn, di dîroka gelê Filistîn de rûpeleke nû vekir

Demek berê Urdinê, ji bo axa Filistîn ya ku di bin hukmê wê de bû biryareke girt ku nedihatê payin. Gora biryara Urdinê, wan dest ji axa Filistînê kişand û dev ji "mafê xwe yê serdestî" berda. Vê biryarê li Şerîa Rojava valatiya îdarî, hiqûqî û siyasî çêkir. Di nav hêz û gelê Filistîn de minaqeşeyek nû vekir. Bi taybetî jî, pêwîst bû RRF (Rêxistinê Rizgariya Filistîn) bigihe biryarekê. Ji bo vê jî RRF'ê Konseya Netewî ya Filistîn civand.

Konseya, 15'ê Çiriya Paşin a 1988'an biryara Dewleta Filistîn ya serbixwe girt.

Têkoşîna gelê Filistîn, ji gelek merhela derbas bû, heta roja îro hat. Axa gelê Filistîn çawa ku perçe perçe bû, gelê Filistîn jî wisa hat perçe kirin. Gelê Filistîn bû gelekî mihacir (penaber); li welatên Ereban belav bû û di siyaseta wan dewletan de bû argûmenê berjewendiyê.

Sala 1982'an, ji bo gelê Filistîn bû saleke hîn dramatik. Hêzên Îsraîl yê êrîşkar hicumî ser axa Libnanê kirin û di wexteke kurt de gelek herêmên Libnanê dagirtin. Zor dan rêxistinên Filistîn, ku ew ji Libnanê derkevin. Di encamê de planên kevneperest û siyonîstan biserektin. Rêxistinên Filistîn mecbûr bûn, ji axa Libnanê derkevin. va derçûna rêxistinên Filistîn ji axa Libnanê, belavbûyîn û mihacereteke din anî. Bizava gelê Filistîn şikest xwar. Di nav rêxistinên Filistîn de perçebûyîn û dijayeti çêbû û tesîra RRF'ê gelek kêmbû. Ev rojên tarî, heta destpêka sala 1988'an hatin.

Destpêka sala 1988'an, li ser axa Filistîn, berxwedana zaroyan, pîrekan û bi giştî ya gel xwe nîşan da. Vê berxwedanê tesîreke mezin xiste dilê Siyonîstan. Dewleta Îsraîl hemû uslûbên zor û zordariyê bikar anî û bi sedan kes kuşt û birîndar kir: Lê belê nikarî bû, agirê rizgarî û azadiyê bitemirîne. Hemû aqilmendên empertalîstan jî qebûl kirin ku ev berxwedana bêçek jî xwediyê tesîreke mezin e.

Di nav van bûyer û şertan de, Konseya Netewî ya Filistîn, dewleta xwe da xwuyakirin. Bi vê biryarê, dostên gelê Filistîn şa bûn. Dijminên wan acizîya xwe ge-

lek bi dijwarî diyar kirin.

Gelê me jî, di Rojhilata Navîn de gelekî bindest û belengaz e. Ji dehan salan vir de ye ku di nav têkoşîneke heq da ye. Em jî dixwazin bigihînin armanca dewleteke serbixwe û demokratîk. Ji bo vê jî em baştir tê digihînin ku biryara gelê Filistîn tê çî manê. Em bi dil û can piştgiyariya biryara Konseya Filistîn dikin.

Konseya Filistîn biryara xwe ji aliyê huqûqî, li ser bingehê biryara Miletên Yekbûyî ya 181'ê da, ku di 29 Çiriya Paşin a 1947'an de hatibû girtin.

Daxuyaniya Konseyê, ji dervayî vê biryarê, behsa biryara Miletên Yekbûyî yi

hejmara 242'yan ku di 1967'an e hatibû girtin û behsa û hejmara 338'e dike ku di sala 1973'an de hatibû girtin. Lê belê, bi şertekî ku Îsraîl û DYA jî dewleta Filistîn a serbixwe qebûl bikin.

Biryara Konseyê gavek e ji bona safîbûna pîrsa Filistîn bi riyekî aşî. Ji niha şûn va, emperyalîst û hevalbendên wan, nikarin ji bo çareserkirina pîrsa Filistîn, bi hêsanî sedema diyar bikin.

Wek tê zanîn, di encamên piştî civîna MY û gelek danûstendinan de RRF'ê vekirî Îsraîl naskir. DYA jî li ser vê yekê biryar da ku, bi RRF re bide û bistîne û bi riya balyozxana xwe ya Tunusê peywendî bi RRF re danî. Îsraîl bi vê biryarê gelek aciz bû.

Di vê pîrsê de tiştê bingehîn cibîckirina vê biryarê ye. Wek xuya ye, dagirkerî ya Îsraîl dom dike. Hêzên Filistîn li ser axa xwe bi cîh nebûne.

Tirkîyê jî biryara Konseya Filistîn naskir. Nijadperest û şowenîstên Tirkan tiştê bingeh di minaqeşê de anîn ziman û gotin: "Naskirina Tirkîyê tê wê manê ku rojên pêş va biryara ji bo Kurdan jî kare bibe biryareke emsal".

Ev nêrîn jî, ji bo me girîngiya biryara konseyê derdixe holê. Gelê Kurd û Filistîn li Rojhilata Navîn, du gelên bira ne û berjewendiyên wan yek in. Du gelên bindest in. Axa wan di bin destên kolonyalîstan da ye û mafên wan yê netewî û demokratîk jî wan bi zorê hatiye stendin. Safîbûna pîrsa gelê Filistîn li ser Tevgera Gelê Kurd jî dikare tesîrekê baş bike.

Wan

Bi nexweşîya sorikan 60 zarok mirin

Zarokên malekê gişt bi nexweşîyê ketine

Li gor nûçeya kovara "2000'e Doğru" li Kurdistana Bakur; li bajarê Wanê û gundên der û dora wê heya nuha 60 zarok bi nexweşîya sorikan mirin. Wek tê zanîn nexweşîya sorikan bi aşîkirinê zû tê derbaskirin. Heger zû lê bê mêzekirin nesaxî derbas dibe.

Li gor nûçeya kovarê li hemû qezayên Wanê rojê ji 20 heya 70 zarokan tîn nexweşxanê ji bo dermankirina vê nexweşiyê. Lê hatiye zanîn ku doktorên dewletê ew aşiyên ku dane zarokan kevn bûne û hiç tesîrekê ser nexweşiyê nakin.

Mesûlên nexweşxanan jî mirinên nû ditirsin. Heta nuha jî alî dewletê ve jî tu mudaxelên nû nehatine kirin. Ji ber zivistanê heya nuha jî 240 gundan jî çu agahdarî nehatiye girtin.

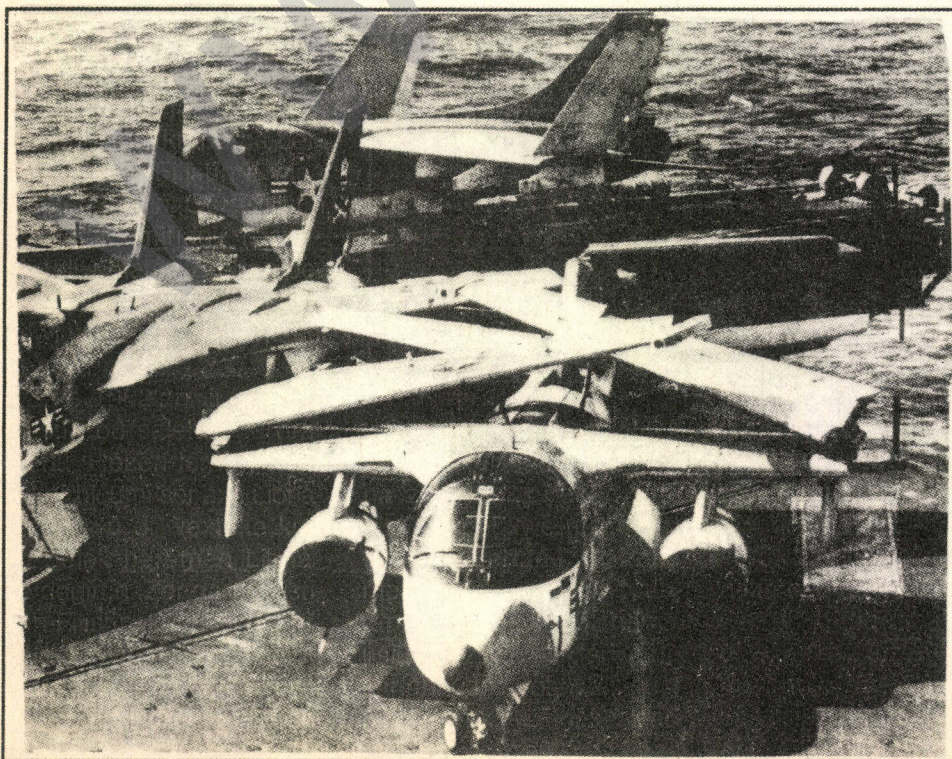
Doktorê nexweşxana Kixzî (Gürpınar) yê ku 30 km. ji merkeza Wanê dûr e, weha dibêje: "Roja 25-30 nexweşên sorikê tîn, em reçete dinivîsin û wana dişînin. Do Xoşebê (Güzelsu) gundî hatin, gotin ku 3 zarok mirin e. Min du caran xwest ez biçim wî gundî lê rê girtî bû".

Kolonyalîst jî bo qirkirina gel bi buhayê milyon helikopter û pilotan kirê dikin, lê "nikarin" riya gundekî ku 40-50 km. ye vekin an jî helikopterek pizişkî verêkin wê derê.

Bi şika qetla Olof Palme Swêdiyekî 41 salî hate girtin

Di meha Çileyê Pêşin de (16.12.1988) li paytexta Swêdê li Stockholmê bi şika kuşdarê Olof Palme serokwezîrê kevn Swêdê, Swêdiyekî 41 salî hate girtin. Pîreka Olof Palme Lisbet Palme û du şahidên din, girtî naskirine. Wî berê jî mirovek kuştîye, ketiye hefsê û di nexweşxana dinan de maye. Ev kes jî alî çapemeniya Swêdî "yekî esrar-kêş, alkolist, krîminal" tê nasandin. Rewşa girtî ya "41 salî" dom dike. Dadgeha Swêdê di nêzik de wê biryara xwe ya dawiyê bide.

Amerîka dîsan hêriş bir ser Lîbyayê

Di roja 4'ê Çileyê Paşin e 1989'an de firokên şer (F-14) ên Hêzên Amerika yê Deryayî 2 firokên Lîbyayê yê Mig 23 xistin. Wek tê zanîn sala 1986'an jî firokên DYA êriş birin ser paytexta Lîbyayê û mala Serokê Lîbyayê M. Qaddafi bombbaran kirin. Amerika nuha jî ev çend meh in gefa li Lîbyayê dixwe û îddîa dike ku "Lîbya kargehên çêkirinê kimyayî ava dike. Lazim e dev ji vê berde". Lîbya jî van gotinan qebûl nake û vê îddîayê jî bo êrişê Amerika wek sebebê derew nîşan dide.

Firokên Amerika jî filoya Amerika ya ku di Derya Spî de seyir dike rabûbûn. Li gor nûçeyan çend keştiyên şer jî ber bi Lîbyayê ve bi rê ketine.

Lîbya jî bo rûreşkirina hêrişê mesele bir civîna Konseya Ewlekarî ya Milletên Yekbûyî.

Bi hêviya ku sala 1989'an bibe sala pêşveçûn û bi serketina aşî û demokrasi li cîhanê û li Tirkîyê û ya têkoşîna rizgariya gelê me li Kurdistanê

**Tevgera Rizgariya
Kurdistan
(TEVGER)**

TEVGER

Yıl: 1, Sayı: 1

Kürdistan Kurtuluş Hareketi Merkezi Yayın Organı

TEVGER

Kürtçe-Türkçe olarak
iki ayda bir yayınlanır
Adres: P. Box: 943
114 21 Stockholm/Sweden

Ocak 1989

Türkiye Kürt Sığınmacıları Kırımı Terk ediyor

KAMUOYU BU TRAJEDİYE SESSİZ KALMAMALI

1988'in Eylül ayı başlarında halkımızdan yüzbin dolayında kişi Irak'taki barbar rejimin kimyasal silahlarından kaçıp Kürdistan'ı bölen sınırın bir yanından öteki yanına (Türkiye Tarafına) geçtiğinde Türk hükümetinin görünürdeki tutumu ilginçti. Özal hükümeti bunu hem iç, hem dış politikada kullanmaya çalıştı. Türkiye'nin insani amaçlarla sınırlarını açtığı görünümünü vermek istedi. Böylece hem kendisini Kürt halkına şirin göstererek yaklaşan referandumda Kürt seçmenden destek almaya çalıştı, hem de dış kamuoyunda Türkiye'nin kötü görüntüsünü silmeye, yumuşatmaya çalıştı.

Ancak buna, yalnızca, Türk devletinin Kürtlere yönelik politikasının dününü ve hatta bugünü bilmeyen saf lar inanabilirdi. Kendi sınırları içinde tuttuğu Kürdistan'ın en büyük parçasında halkımızı yok sayan, mücadelemizi ezmek, dil ve kültürümüzü unutturmak için her türlü zorbalığı yapan bu rejimin Irak Kürtlerine yumuşak ve insanca davranması için ne değişmişti ki? Daha kısa süre önce, yurtsever güçleri ezmek için Irak Kürdistan'ına saldıran, bomba yağdıran o değil miydi? Bu rejim, ancak Irak'ın Kürtleri yoketmesinden sevinç duyar, bunun için ona tüm gücüyle yardım da ederdi.

Ama Özal, hem sömürgeci rejimin tarihi tecrübesine sahiptir, hem de ABD'li ünlü reklam ve propaganda uzmanlarından dersler almıştır; ikiyüzlülükte, yalancılıkta ustadır.

Ne var ki yalancının mumu yatsıya kadar yanar. Türk devletinin Kürt mültecilere karşı tutumu da bugün ortada. O, bu insanlara tam bir düşmanlıkla davranıyor. Onları tutsak kamplarından daha beter durumdaki kamplarda tutuyor. Kampların çevresi tel örgülerle, asker ve polis kordonuyla çevrili. Aradan

aylar geçti, ne yeterince çadır, ne battaniye, ne yiyecek-giyecek, ne de ilaç verdiler. 20-30 kişi bir çadırda kalıyor. Dört kişi bir battaniyeyi paylaşıyor. Kürdistan'ın bu parçasındaki halkımızdan tümüyle tecrit edilmişler. Ne iç, ne de dış yardımların ulaşmasına izin verilmiyor. Buna karşılık da bir yandan devlet kuruluşları, diğer yandan Kızılay içerden ve dışardan yardım istiyor ve topluyor. Anlaşılan, Özal hükümeti, bir yandan Kürtleri esir kamplarında açlıktan, soğuktan, ilaçsızlıktan toplu kırımı terk ederken,

boşaltılmamıştı. Kaldı ki, kış mevsiminde Kürdistan'ın hiçbir yerinde çadırlarda barınmak mümkün değil. Bir bölüm mülteci, sözde Muş'taki "deprem konutları"na nakledildi. Bu konutlar çoktan yapılmış, çürük ve bu yüzden de depremzadeler taşınmayı reddetmiş. Geçen zaman içinde daha da çürümüşler. Altları bataklık. Buraları, 60 metre karelik yerlere 25-30 kişi konuyor.

Bu kötü koşullar nedeniyle daha şimdiden, çoğu çocuk olmak üzere 300 dolayında kişinin öldüğü belirtiliyor. Bu

diğer yandan, onların sırtından döviz kazanmak istiyor.

Yine, mültecilerin bir bölümü zorla İran'a gönderilirken, bir bölümü de cellatlara geri verildi. Sömürgeci Türk devleti onlardan kurtulmak için herşeyi yapıyor.

Bastıran kış koşullarında ise durum çok daha korkunçtur. Son günlere kadar, iki bin metre yüksekliğindeki Yüksekova kampı bile tam olarak

kötü koşullarda salgın hastalık, soğuk ve açlıktan çok daha büyük bir kırımın gelmesi şaşırtıcı olmaz.

Sömürgeci-faşist rejim, Irak'ın kimyasal silah kullandığını bile gizlemeye çalıştı. Şimdi ise, tüm bu yaptıklarını, kimyasal silahlardan kurulmuş bu insanları kendisi yoketmektedir.

(Devamı sayfa 7'de)

TEVGER'den

Geleceği İnşa Yolunda

Tevgera Rızgariya Kurdistan'ın çalışmalarını, düşüncelerini, politika ve istemlerini kamuoyuna duyurmak ve örgütün üye, mensub, taraftar ve sempatanlarıyla bağlarını geliştirmek amacıyla TEVGER, merkezi yayın organı olarak yayın hayatına başlıyor.

Tevgera Rızgariya Kurdistan, ülkemizin Türkiye'nin buyunduruğu altında olan parçasında sömürgeci boyunduruğu yıkarak halkımızı kurtuluşa götürme mücadelesinde, ertelenemez bir görev ve olmazsa olmaz koşul haline gelen ulusal demokratik birliğimizi sağlama yönünde atılan ciddi bir adımdır. TEVGER bu adımın, bir yandan birlik içinde yer almamış devrimci, yurtsever parti ve örgütlerin katılımıyla diğer yandan örgütsüz halk kitlelerini örgütlü savaşıma kazanmayla sağlamlaştırma gereğinin derin bilinci içindedir. Yayın organı olarak TEVGER de bu bilinçle hareket edecek, bir yandan sayfalarında örgütün çalışmalarına, halkımızın içinde yaşadığı ağır koşullara, sömürgeci faşist rejimin baskı ve zorbalıklarına kamuoyunun dikkatini çekmeye, bu alanlarda duyarlılığı arttırmaya çalışırken diğer yandan, Kürdistan halkının ulusal demokratik muhalefetinin toparlanması, yığınsallaşması ve yüksek bir örgütlülük düzeyine ulaşması sorunlarını aydınlatmaya çalışacaktır. Bu anlamda, yalnızca redaksiyonun, ya da üye örgüt ve mensuplarının değil, tüm ilerici yurtsever aydınlarımızın çalışmalarına, yazılarına sayfalarını açacaktır.

Son derece karmaşıklaşan ve hızla değişen çağdaş dünyamızda her türlü ulusal demokratik haklarından yoksun, varlığı bile inkar edilen Kürt ulu-

(Devamı Sayfa 6'da)

TEVGER'in Seçim Bildirisi:

SEÇİMLERİ CANLI BİR EYLEM PLATFORMUNA DÖNÜŞTÜRELİM!

İlerici ve demokrat kamuoyuna,
Yurtsever halkımıza,

26 Mart 1989 günü Türkiye'de yerel seçimler yapıyor. Elbette daha önceki gibi, bu seçimler de demokratik bir ortamda gerçekleşmiyor.

Türkiye'de faşist rejimin karakterinde bir değişiklik yok. Temel hak ve özgürlükleri ortadan kaldırmayı amaçlayan 1982 anayasası ile ona paralel olarak çıkartılmış diğer baskı yasaları yürürlüktedir. Sendikal ve diğer işçi hakları üzerindeki yasaklar devam ediyor. Bir avuç parababası dışında, toplumun ezici çoğunluğunun örgütlenme ve düşüncelerini açıklama özgürlüğü mevcut değil. İşkence temel sorgulama biçimi olma özelliğini koruyor.

İrkçı-sömürgeci güçlerin Kürdistan'da sınır tanımaz baskı ve zulmü sürüyor. Köy baskınlarının, keyfi tutuklama ve işkencelerin, katliamların ardı arkası kesilmiyor. Sömürgeci çeteler,

halkımızı topraklarından sürme, dil ve kültürümüzü, ulusal kimliğimizi yoketme çabalarını durdurmuş değiller.

Sol ve demokratik güçler, Kürt yurtseverleri bu seçimlere de, legal palanda örgütlenme ve görüşlerini özgürce dile getirme haklarından yoksun olarak giriyorlar. Bu bakımdan 26 Mart seçimleri bundan öncekilere olduğu gibi yine mevcut burjuva partileri arasında bir yarış biçiminde geçecek.

Ancak bütün bunlar yine de seçimlerin ve seçim döneminde yapılacak çalışmaların önemini küçümsemeyi gerektirmez. Her şeyden önce ilerici ve demokratik çevreler, yurtsever insanlarımız, bundan yararlanarak kitlelerle daha iyi bağ kurabilir, faşist-sömürgeci rejimin içyüzünü açığa çıkarma ve propaganda faaliyetlerini hızlandırabilirler. Derin ekonomik bunalımın neden-

lerini, açlığı, yoksulluğu ve terörü anlatmak için bu bir fırsattır. Yine seçim dönemi Türkiye ve Kürdistanlı demokrasi güçlerinin biraraya gelecek ortak çalışmaları için de daha iyi olanaklar sunuyor. Bundan yararlanalım. Koşulların elverdiği yerlerde öncelikli ortak bağımsız adaylar gösterelim. Eğer bu olanaklı değil veya yurtsever demokratik hareketin çıkarları gerektiriyorsa, partili olup olmasına bakmaksızın ilerici, yurtsever ve demokrat adayların seçilmeleri için çaba harcayalım, onlara destek olalım. Seçimleri canlı bir politik çalışma ve ortak eylem platformuna dönüştürelim.

OCAK 1989

Kürdistan Kurtuluş Hareketi
TEVGER
Yürütme Kurulu

İşkence, Irza Geçme, Kurşuna Dizme.. HEPSİNİN CEZASI 10 AY!

Yüzbaşı Ali Şahin de 12 Eylül döneminin ünlü adlarından biridir. Türk ordusunun bu "şerefli" subayı, ününü işkence yapmaktan, irza geçmekten, insanları kurşuna dizmekten yapmıştır. Kendi deyişi ile yürekten bir "Atatürkçü", "vatan kurtarıcısı" olduğu için, "bölücü ve yıkıcı mihraklar" kendisine düşmandır. Adını çıkarmışlardır..

Ama komutanları da kendisiyle aynı görüşte oldukları için, tüm bu işkence, irza geçme, kurşuna dizme gibi olaylarını, ya önemsiz şeyler, ya da görevin bir parçası saymışlar ve bu "şerefli Türk subayı" nı görev başında tutmaya, hatta onurlandırmaya devam etmişlerdir.

Yüzbaşı Ali Şahin, 12 Eylül'ün ilk dönemlerinde Muğla yöresinde idi. Orada, bir olay nedeniyle hakkında soruşturma açılan bir kişinin tüm ailesine (yaşlı ana-babaya, oğullarına, gelinlerine, 8 yaşındaki kızlarına) 17 gün süreyle işkence etmiş, hatta baskı için 10 aylık bebeği bile aç bırakmıştı; onun teşviki ve ısrarıyla askerler tarafından gelinin irzına geçilmiş.

Üstelik bu aile ne solcu, ne "bölücü", ne "terörist". Ailenin büyüğü Bayındır kasabasının ANAP ilçe Başkan Yardımcısı. Yani iktidar partisinden, "güvenilir" bir yurttaş.

Ama bu itibarlı yurttaş da uzun süre derdini kimseye anlatamadı. Sonunda Yüzbaşı

Ali Şahin ve suç ortakları hakkında Muğla Ağır Ceza Mahkemesi'nde işkence yapmaktan ve irza geçmekten dolayı dava açıldı. Dava devam ederken, sanık ne gözaltına alındı, ne tutuklandı, ne de görevinden oldu. Niye olsun ki? Ne solcu bir öğrenci, ne işçilerin hakkını arayan bir sendikacı, ne barış derneği üyesi, ne bir Kürt aydını ve yurtseveri, ne iktidarın hoşuna gitmeyen yazılar yazan bir gazetecidir o!

Yüzbaşı Şahin'i görevle Kürdistan'ın Bingöl kentine gönderdiler. Ve bu işgüzar subay yeteneklerini burada da kısa sürede gösterdi: Kurbanlarından biri öğretmen Sıddık Bilgin'di. Ama bu olay örtbas edilemedi. Sıddık'ın ailesi sorunu basına duyurabildi. Sonunda, terhis olan bazı erlerin de ifadesiyle Yüzbaşı Şahin'in tüm cinayeti meydana çıktı. Şimdi bu olay nedeniyle de Ankara Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılanıyor.

Ama bundan birşey çıkar mı? Çıkıyacağı ortada. Muğla Ağır Ceza Mahkemesi'nin kararı Yargıtay'da kesinleşti. Yüzbaşı Ali Şahin'e işkenceden 10 ay, emrindeki işkencecilere ise ikişer ay ceza verildi. Yani Yüzbaşı Şahin 4-5 ay yatıp çıkacak. Belki o bile olmayacak; idare edilecek.. O ve suç ortakları irza geçmekten ise aklanıyor (herhalde tanık bulunmamıştır!).

(Devamı sayfa 6'da)

R. Hetav
(PARHÊZ)

Direnîş Merkezleri: Hapishaneler

Kürdistan ulusal kurtuluşu uğruna savaşım veren Kürdistanlı yurtsever "tutsaklar" sömürgeci rejimin hapishanelerini ve mahkemelerini tarihin derinliklerinden bugüne birer savaşım platformuna ve direniş merkezlerine çevirmişlerdir. Kuşkusuz bu Türkiyeli devrimci güçler bakımından da böyledir.

Özellikle 12 Eylül faşist darbesi sonrasında hapishane ve mahkemeler sadece ulusal çapta değil aynı zamanda uluslararası arenada da yankı uyandırmış ve bu özellikleri ile de ulusal kurtuluş savaşımında önemli ve ilerletici işlev görmüşlerdir.

Yurtseverlerin hapishane direnişleri genellikle kendileri açısından yani hapishane iç koşullarının iyileştirilmesi bakımından pek kalıcı sonuçlar yaratmamış olsa da, gerek politik ideallerine ve gerekse ulusal savaşımına ivme kazandırmışlardır. Elbette bu direnişler bedelsiz olmamış, direnişçilerin canı pahasına gelişme göstermiştir.

Bu direnişler hapishanelerin dört duvarına sığmazken dışardan da destek görmüş ve kimi zaman kendiliğinden, bazen de sistemli bir dayanışma temelinde başarılı sonuçlar elde etmişlerdir.

Ne var ki, Ekim 88 sonlarından başlayarak yaygınlaşan açlık grevleri ölüm orucu boyutuna yükselip hapisten hapse geniş bir destek ve dayanışma görürken aynı tonda dayanışmayı ulusal çapta görmedi. Buna bağlı olarak uluslararası alanda da geçmiş örnekler dikkate alındığında istenen ölçüde bir dayanışma hareketi geliştirilmedi. Ve yine dikkat edilirse hükümet sözcüleri bir önceki direnişler karşısında çekildikleri geri konumların tersine sert ve sindirici bir tutum içinde oldular. Ulusal çapta gözlenen görce destek "tutuklu-hükümlü" yakınlarıyla sınırlı kalırken geniş halk kesimleri tarafından gelen destek de oldukça geri düzeyde kaldı.

Kürdistan ve özellikle Türkiye aydın çevreleri, kimi sendika ve meslek kuruluşları da daha çok basın ilanları ve birkaç toplantı yoluyla dayanışma içine girdiler. Bu görce pasif desteğe rağmen gelişmeyi olumlu karşılamak gerekir. SHP üst yönetimi hükümete güç katan bir tutum takınırken taban örgütleri daha duyarlı davrandılar. "Solcu Milletvekilleri" ise, kendilerinden beklenen asgari destek ve tavır hayli gerisinde kaldılar. Bu tablo karşısında bir de genel Kürt politik hareketinin gerçeğine bakalım: Kürt politik güçleri bir bütün olarak bu eylemler karşısında olunması gereken hareketliliğin çok uzağında kaldılar. Oysa politik güçlerin ülke zeminindeki sosyo-politik etkinlikleri hangi düzeyde olursa olsun yapabilecekleri vardı ya da yaratılabilirlerdi. Uluslararası düzeyde de geçmişe oranla etkili ve caydırıcı bir baskı gücü yaratılamadı. Bu türden gelişmeler karşısında somut ve ivedi bir eylemlilik yaratamayan Kürt politik hareketi bu zaafını aşmalıdır.

Bugün Diyarbakır hapishanesi yalnız Kürdistan'da değil Türkiye'de de hapishane direniş hareketinin odağı, itici gücüdür. Diyarbakır'ın göbeğinde sömürgeci rejimin bu işkençe merkezindeki gelişmelere karşı kayıtsız kalınmamalıdır.

Öte yandan Diyarbakır kenti de, tarihsel şanına yakışmayan bir ölü sessizliği içinde olamaz. 1975'te faşist Türkes'in şahsında faşist hareketi sınırdışı etmeyi başaran Diyarbakır halkının o antifaşist eylemi aydınlatıcı, yol gösterici olmalıdır.

Yurtseverler, birbuçuk aylık direnişleri sonunda bazı kazanımlar elde ettiler. Ne ki bunların güvencesi yoktur. Baskıların süreceği kesindir. Genel Kürdistan politik hareketi, sömürgeci rejimin hapishanelerindeki bu insanlık dışı baskılara karşı bundan böyle etkili bir konum almalıdır. Savaşım süreçleri zengin savaşım yöntemleriyle doludur. Günün koşullarına uygun geliştirilebilecek demokratik bir yığın hareketi veya hareketleri, ulusal ve uluslararası düzeyde destek bulacaktır. Bu konuda TEVGER ve diğer Kürt politik güçleri ortak bir hareket birliği yaratabilirler, yaratmalıdır. Bu gibi olaylarda tekil çalışmayı öne çıkarmak hem doğru değil ayrıca da sonuç alıcı olmuyor. Ortak değerlerimize yönelen baskıların ortakça göğüslenmesi gerektiği öğrenilmelidir artık. Politik savunmalarını bile Kürtçe yapmayı başlatan direnişçilerle "politik çizgi" ayrımı gözetmeksizin dayanışılmalıdır.

Savaşımaları ve direnişleriyle ulusal savaşımına paha biçilmez katkılarda bulunan yurtseverlerin direnişinin sathı geliştirilip yükseltilmelidir. Şehit edilen yurtsever direnişçilerin anısını sahiplenmek, yaşıyanların sürdürdüğü direniş destekleyip boyutlandırmak yurtseverlik görevidir.

İşkence..

Siddik Bilgin olayından da bir kaç ayla kurtarması, hatta tamamen beraat etmesi şaşırtıcı olmaz. Bakarsın, bu arada bir 12 Mart ya da Eylül daha olur, vatan bir daha kurtarılır ve Yüzbaşı Şahin'i general olarak karşımızda görürüz!

Hem bu yüzbaşı Şahin gibi niceleri var. Bu bir zulüm çarıkıdır ki böyle binlerce zorba

ve alçak yetiştiriyor. Bunların işlediği melanetlerden kamuoyuna ve mahkemelere yansıyan yüzde birdir, binde birdir.

Yalnız birşey unutulmaya: Bir de halkın mahkemesi vardır. Yatağında rahat ölmek herkese nasip olmaz. Binbaşı Esat'ın hesabını nasıl verdiğini gördük. Ali Şahin ve onun gibiler bunu bir köşeye yazsınlar..

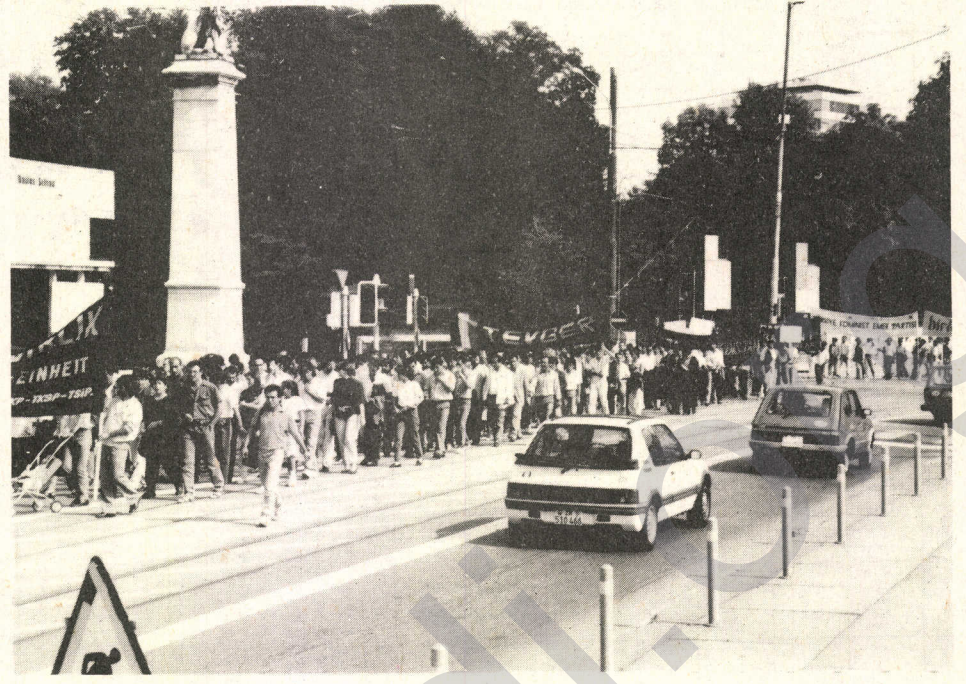
TEVGER'İN İLK ALTI AYLIK ÇALIŞMALARI

TEVGERA RIZGARIYA KURDİSTAN'IN KURULUŞUNUN ÜZERİNDEN ALTI AY GEÇTİ. 22 HAZİRAN 1988'DE İLAN EDİLEN TEVGER'İN, BİR YILLIK ÇALIŞMA PROGRAMI, ÖZELLİKLE KURULUŞ, ÖRGÜTLENME VE TANITMA FAALİYETLERİNİ KAPSİYOR. GEÇEN ALTI AYLIK DÖNEMDE TEVGER'İN BU ALANDA YAPTIĞI ÇALIŞMALARIN BİR KISMININ DÖKÜMÜNÜ OKUYUCULARIMIZA SUNUYORUZ.

TEVGER'in siyasi hedeflerinden biri şudur: "Türk sömürgeciliğinin ve yerli işbirlikçilerin egemenliğine son vermek ve bağımsız Kürdistan demokratik cumhuriyetini kurmak". Bu hedef uzun vadeli ve çok yönlü bir mücadelenin ürünü olarak ve yine köklü ve güçlü bir örgütlenme ile elde edilecektir. TEVGER'in bu ve diğer hedeflerine varmak için herşeyden önce örgütlülük ve kavga düzeyini epey geliştirmesi gerektiği açıktır. Daha yeni kuruluş aşamasında olan TEVGER'in bu şartları yaratması için, önce küçük işleri başarması, giderek, önündeki basamakları aşip mücadelesini yükseltmesi ve yaygınlaştırması gerekir. Bunun ön koşulu da TEVGER'in kitleselleşmesi, ayağının kendi toprağına basmasıdır. Dış dünyada ise kendisine düşen görevleri başarması ve fonksiyonel olabilmesi için tanınip bilinmesi gerekir. Bunun için TEVGER yetkili organları bir yıllık çalışma programı ile bu faaliyetleri sürdürmeyi öngörmüşlerdir.

Bu çalışma döneminin altı ayını aşmış bulunuyoruz. TEVGER 22 Haziran 1988'de Belçikanın başkenti Brüksel'de üç arkadaşımızın konuşmacı olarak katıldığı bir basın toplantısı ile kuruluşunu dünya kamuoyuna açıkladı. Birçok ülkeden basın mensubunun katıldığı toplantıda TEVGER'in program ve amaçları basına açıklandı. TEVGER ve Kürdistanla ilgili çeşitli sorular cevaplandırıldı.

Aynı günlerde Kürtçe ve Türkçe olarak bastırılan kuruluş bildirimiz ile tanıtma afişimiz ülke içinde ve dışında dağıtıldı.

Kanlı Saddam rejimine karşı bir protesto gösterisi, 13 Eylül, Cenevre

İngilizce, almanca, fransızca ve arapça dillerinde de basılan programımız kamuoyuna dağıtıldı.

1 Temmuzda üç kişilik bir delegasyonumuz Avrupa parlamentosu yetkilileri ile görüşerek kendilerine bir rapor sundu. Yine Türk devletinin Kürdistan'da yaptıkları ile ülkemizin bugünkü durumunu anlatan bir mektup hazırlanarak çeşitli devlet ve hükümet başkanları ile bazı uluslararası kuruluşlara gönderildi.

Yine TEVGER adına Ortadoğuya gönderilen bir arkadaşımız, burada çeşitli ülkelerin ilerici devrimci örgütleri ile bir dizi temaslar yaptı. Bu örgüt ve kuruluşlara TEVGER'in amaçları anlatıldı, ilişkiler sağlandı.

Ülke dışında hem Kürdistan'ın durumunu anlatmak ve hem de TEVGER'in amaç ve programının tanıtımı için bu dönemde çeşitli ülkelerde konferanslar düzenlemeyi öngördük. Şimdiye kadar Frankfurt, Kopenhag, Hamburg ve Stokholm'de dört toplantı yapıldı. Bu konferanslara olan katı-

lım düzeyi, ilgi ve kitleden gelen sorular, halkın TEVGER'e gösterdiği destek ve dayanışmayı açığa vuruyor.

Kuruluşundan bir süre sonra TEVGER bir delegasyonunu Kürdistan'ın diğer parçalarına gönderdi. Doğu ve Güney Kürdistan'da, bu parçalarda mücadele veren Kürdistanlı örgütlerle görüşmeler yapan delegasyonumuz işbirliği ve dayanışma konularını ele aldılar. Ortadoğu ve ülkemizdeki son gelişmeler değerlendirilerek ortak işbirliği noktaları tesbit edildi. Aynı delegasyonumuz Ortadoğu'daki diğer milliyetlerden ilerici örgütlerle de temaslarda bulundu.

İran-Irak savaşının durması ve Irak Kürdistanı'nda halkımıza karşı başlatılan saldırı ve imha eylemlerine karşı TEVGER uluslararası platformlarda çeşitli girişimlerde bulundu. Birleşmiş Milletler Genel Sekreterliği'ne yapılan çağrıda barış görüşmelerine Kürt halkının temsilcilerinin de katılması talebi dile getirildi. Irak rejiminin halkımıza karşı giriştiği soykırımın durdurulması ve Türkiye'ye gelen mültecilerin kabulü için TEVGER, gerek diplomatik yollarla ve gerekse kamuoyu oluşturma yönünde birçok ülkede yapılan çalışmalara aktif olarak katılımda bulundu.

23 Ekim 1988'de Almanya'nın Köln kentinde TEVGER'le dayanışma gecesi düzenlendi. Toplantıya kalabalık bir kitle ve çok sayıda parti örgüt ve kuruluş temsilcileri katıldı. Gelen mesajlarda ve yapılan konuşmalarda TEVGER'in kuruluşundan dolayı duyulan memnuniyet ve dayanışma istekleri dile getirildi.

Bunlar dışında TEVGER gerek ülkemizle ilgili ve gerekse uluslararası düzeyde yapılan diğer çeşitli etkinliklere katılma ve temsil edilme konusunda değişik çalışmalarda bulundu. Türkiye diktatörü Kenan Evren'in Almanya'yı ziyareti sırasında gerek kendisi ve gerekse diğer örgütlerle birlikle yapılan geniş kapsamlı protesto ve teşhir kampanyası bunlardan biridir.

TEVGER'in Köln gecesinden bir görünüş, 22 Ekim

Geleceği..

(Baştafı sayfa 5'te)

sunun, kurtuluş mücadelesi ve kendi geleceğini özgürce belirlemesi gereklerine denk bir ulusal örgütlülüğe kavuşması ve onu özgür bir ulus haline getirecek ulusal kurumlarını inşa etmesi sorunu, hayati bir sorundur. Bugün oluşturduğumuz ya da oluşturmada olduğumuz ulusal demokratik toparlanma ancak yukarıda belirttiğimiz düzeye varmayı gözardı etmediğinde anlam kazanacaktır.

Bu bakımdan ulusal demokratik muhalefeti toparlama ve maddi bir güce dönüştürme sorunlarını ciddi bilimsel düzeylerde tartışmak, araştırmak, çözüm yolları önermek önemlidir. Ama hiç de daha az önemde olmayan bir şey daha var ki o da, sorunu salt tartışmalar düzeyinde bırakmamak, pratik

adımlar da atmaktır. Tevgera Rızgariya Kurdistan böylesi bir inancın ürünü olarak inşa edilmiştir.

Kürt halkının ulusal demokratik muhalefetini toparlama yönünde pratik adımlar atma görevi hiç kuşkusuz salt TEVGER'in ya da onun üye ve mensuplarının değil, her devrimci yurtsever Kürt parti ve örgütünün, her Kürt aydını, her Kürt yurtseverinin de omuzlarındadır. İnşa sürecine her birimiz bir yandan sarılmadan, her birimiz bir yandan harcına katkıda bulunmadan ortak evimizi nasıl inşa edeceğiz ki? Unutmayalım ki inşa etmek istediğimiz, halkımızın kendi evidir ve bunu bize başkaları değil bizzat halkımızın örgütlü güçleri inşa edecekler. Yani eninde sonunda kolları sıvayacak olan bizleriz. Öyleyse, kimi ve neyi bekliyoruz?

Türk Ordusu Gurkalaşiyor

İngiltere'de çıkan Jane's Defence Weekly adlı askeri derginin yayınladığı "NATO'nun Elkitabı-1988/89 adlı yayında, ABD'nin Avrupa'daki askerlerini azaltmakta kararlı olduğu, ilk aşamada Federal Almanya topraklarında bulunan askerlerinin 16 binini geri çekmeyi planladığı, Akdeniz bölgesinde de asker sayısını azaltacağını belirtiyor.

Acaba bu, Gorbaçov'un, Sovyetler Birliği'nin tek yanlı olarak asker sayısında 500 bin kişilik bir indirim yapacağına ilişkin açıklamasına bir karşılık mı? Ama bunun, sözkonusu açıklamayla bir ilgisi yok. ABD çoktan beridir ki Avrupa'daki asker sayısını indirmek, bu konudaki masraflarını azaltmak istiyor. Ama onun istediği NATO bakımından asker sayısında bir indirim değil. ABD, kendi çekeceği askerlerin yerini Batı Avrupalı NATO ülkelerinin tamamlamasını ve askeri masraflara onların daha fazla miktarda katılmasını istiyor. Şimdi ise, devreye çok daha uygun bir müşteri girmiştir: ABD'nin çekeceği askerlerin yaratacağı boşluğu Türk birlikleriyle tamamlamak..

ABD Temsilciler Meclisi ve Senato'nun silahlı kuvvetlerle ilgili komitelerine sunulan Aralık 1988 tarihli ve "NATO-Varşova Paktı Konvansiyonel Kuvvetler Dengesi" adlı raporda da, Orta Avrupa'nın savunulmasında Türk ve İtalyan askerlerinden yararlanılabileceği ifade ediliyor.

Tam da aynı günlerde ABD'de bulunan Türkiye Başbakanı Turgut Özal'ın bu konuya ilişkin olarak yap-

tığı açıklamalar ve Avrupa'nın savunması için "Türk gençleri"ni önermesi, bu yönde çoktan beri NATO çevrelerinde hazırlıklar yapıldığını ortaya koyuyor.

Tam bir tüccar kafasıyla hareket eden Özal'ın ve hükümetinin, Türkiye'deki dev işsizler ordusuna iş ve ülkeye döviz kaynağı aradığı ortada. Böylece onlar ülkenin gençliğini kiralık askere dönüştürmeye çalışıyorlar. Ama bu çaba ilk değil ve salt Özal hükümetiyle de sınırlı değil. Türkiye'nin zengin batılı ülkeler için bir "ileri karakol" ve Türk ordusunun da ucuz ve kiralık bir savunma gücü oluşu, daha NATO'ya girildiği günden beri şekillenmiştir. Ama 12 Eylül döneminde bu orduyu ülke dışında da efendilerin hizmetine sokma sürecine girildi. Suudi Arabistan bile Türkiye'den askeri uçaklarını kullanmak üzere pilotlar ve ayrıca komando birlikleri kiraladı. Çoktanberidir ki hükümet, bir yandan Batı Almanya'daki, Türkiye'den (ve elbet Kürdistan'dan gelen) gençleri, Türkiye'ye ödenecek bir bedel karşılığında Alman ordusuna asker yapmaya çalışırken, diğer yandan da doğrudan Türk tümenlerini bu ülkeye kiralamak için yoğun ve açık çaba içindedir. Eğer bu iş şimdiye kadar gerçekleşmemişse, federal Almanya'nın yabancılar politikasına ilişkin tereddütleri ve pazarlıklar henüz sonuçlanmadığı içindir.

Bütün bunlar, dünyamızın son iki yılda girdiği yumuşama süreci ile çelişiyor. Dünya nükleer ve konvansiyonel silahların, askeri birliklerin azaltılması sürecine girmiştir. NATO ve

Varşova Paktı'nın karşılıklı olarak Avrupa'da askeri güçlerini azaltmalarına yönelik görüşmeler ilerliyor. Tartışma konularından biri de, NATO'nun doğu kanadındaki askeri güçlerin de indirime tabi tutulmasıdır. Oysa Türkiye, askeri birliklerde bir indirime yanaşmazken, onları daha da arttırma, ülke dışında da lejyonlar oluşturma çabası içindedir. ABD'nin ve öteki NATO ülkelerinin de işine yarıyor bu. Bu ülkelerin çoğu nüfus durgunluğu, hatta azalması nedeniyle asker bulmakta güçlük çekiyorlar. Üstelik Türk birlikleri onlar için ucuz askerdir.

Türkiye, kimi diplomatik açıklamalara karşılık, gerçekte, Doğu-Batı arasındaki yumuşama sürecinden hoşlanmıyor. O, yıllardır ki stratejisini iki sistem arasındaki gerilim üzerine kurmuştur. "Hassas dengeler"den, "stratejik konumu"ndan yararlanıyor. Bu işin ticaretini yapıyor. Hatta bir o tarafa, bir bu tarafa şantaj yaparak krediler, yardımlar koparıyor. Yumuşama Türkiye'yi ekmeğinden eder! Bunun içindir ki dünya yumuşamaya giderken Türkiye daha çok militarize olmanın ve ordusunu kiralık asker haline getirmenin çabası içindedir. Türk ordusu gurkalaşiyor.

"Gurka" bazı dillerde salatalık anlamına gelir. Ama yaygın olarak, Nepal'li paralı askerlere verilen addır. Bu insanlar, sömürgecilik döneminde paralı askerliği meslek olarak benimşmişlerdir. Üstelik koşullara dayanıklı ve ucuz askerlerdir ve bununla ün salmışlardır. Bunlar parayı veren her efendi için dövüşürler.

Hemreş Reşo (PDK-UÖ)

Eğer Ölü Olarak Doğmuşsa..

Eleştiriler, yerinde ve zamanında, somut verilere dayanarak yapıldıklarında, acı da olsalar, genellikle yapıcı, etkili ve yönlendiricidirler. Çelişki ve olumsuzlukların ortadan kaldırılmasına, bilinçlenmeye yardımcı olabilirler: Eleştirilen mevcut durum, tavır ve programlar, yapılan eleştiriler ışığında tekrar gözden geçirilme olanağına kavuşabilir, örgüt veya şahıslar da çalışmalarında daha realist ve dengeli olmaya itina gösterebilirler. Bu anlamda eleştiriler, ilerlemenin ve demokratik bir toplum yaratmanın vazgeçilmez ilkelerinden birisidirler. Bu metoda baş vurmak, toplum yararını gözeten her kesin hakkı olduğu kadar, yazıfesihtir de. Buna rağmen, yapılan eleştirileri hazm edip, göğüslemek her yiğidin kârı olmadığı gibi, yapıcı eleştiri yapmak da her kese nasip olamamaktadır..

Son dönemlerde, TEVGER'in kuruluşundan rahatsızlık duyarcasına, onun yaşamamasını ve gelişmemesini istercesine yapılan eleştirilerle karşılaşmamız bunun en belirgin göstergesidir. Eleştiriler, subjektif iddia ve tasavvurlara dayandırıldığında çelişki ve olumsuzlukları ortadan kaldırmaya, ilerlemeyi hızlandırmaya katkıda bulunamayacakları gibi, eleştiri niteliğini de kaybederler. Bunlar eleştiri olmaktan öteye, dozu kaçırılmış, tatsız, olumsuz ve yıkıcı davranışlardır..

Daha programı açıklanmadan, pratikte de işlevi görülmeden, TEVGER'e satışmalar başladı! İşin üzücü ve de düşündürücü yanı, bu satışmaların böylesi bir oluşumun veya birlik-teliğin en hararetli savunucuları olduklarını iddia eden örgüt veya mensupları tarafından yapılmış olmasıdır.

Bilindiği gibi, her örgüt kendi programını hayata geçirme savaşımını verir. Hele bu örgüt bir parti ise, temsil ettiği iddiasında bulunduğu sınıfın iktidara gelmesi savaşımını vermek durumundadır. Bu savaşımı verirken de, herşeyden önce iktidara aday olabilme olanaklarını da yaratması gerekir. Sömürgelelerde, bu olanakların yaratılması, ancak bağımsızlık savaşı verildikten ve sömürgeci güçler ülkeden atıldıktan sonra mümkün olabilmektedir. Böylesi bir savaş, sömürge halkın, bağımsızlıktan yana tüm sınıf ve katmanların katılımı ile gerçekleştirilebileceğinden bu sınıf ve katmanları savaş alanına çekmenin tek yolu olan ulusal-bağımsızlık savaşını yürütebilecek, "GÜÇ VE EYLEMBİRLİĞİ" veya "CEPHEYİ" örgütleyip, katılımı sağlayacak olan güçlere ters düşmeyecek, müşterek noktaları içerecek, ulusal-bağımsızlık savaşını yönlendirebilecek programların yaratılıp hayata geçirilmesi gerekmektedir. TEVGER'in de yaptığı ve yapmaya çalıştığı budur. Sekiz parti ve örgütü bir araya getirebilen, yılların emeği olan böyle bir oluşum selamlanmayı veya en azından pratikteki işlevi görülünceye kadar sabırlı olmayı gerektirdiği halde, bu örgüte "ölü doğmayı" yakıştırmak hangi gerçeklere dayandırılmaktadır? Bu sekiz parti ve örgüt de aynı ithamla karşılaşmış olmuyorlar mı? Eğer "ölü doğmuşsa" bu taş atmaların nedeni açıklanabilir mi?

"Meyve veren ağaca taş atılır" ata sözünü hatırlatırız.

NAMİBYA Bir Sömürge Daha Özgürleşiyor

Namibya sorununa ilişkin olarak bir süreden beri Angola, ırkçı Güney Afrika Cumhuriyeti ve Küba arasında devam etmekte olan görüşmeler 22 Aralık 1988 günü anlaşmayla sonuçlandı. Buna göre, Namibya 1 Nisan 1989'den itibaren bağımsızlığına kavuşacak. Bu tarihe kadar ırkçı Güney Afrika, Namibya'dan işgal birliklerini tümüyle çekecek.

Güney Batı Afrika olarak da adlandırılan ve eski bir Alman sömürgesi olan Namibya, 73 yıldan bu yana da Güney Afrika'daki ırkçı beyaz azınlık rejiminin işgali altında bulunmaktadır. Namibya halkı, yıllardır, kısa adı "SWAPO" olan kurtuluş örgütünün önderliğinde işgalci güçlere karşı savaşmaktaydı. ırkçı rejim, bilindiği üzere, bununla da yetinmemekte, Angola'daki ilerici rejime karşı savaşan karşı devrimci UNİTA'yı da tüm gücüyle desteklemekte, hatta zaman zaman, Angola içlerine yönelik olarak bizzat kendi birlikleriyle saldırıya geçmektedir. Ne var ki ırkçı rejim sonunda Namibya halkının direnişi ve uluslararası kamuoyunun tepkileri karşısında geri çekilmek zorunda kaldı.

Namibya 823 bin kilometrekare büyüklüğünde bir ülke. Nüfusu ise, ülkenin genişliğine göre oldukça az, 1 milyon 200 bin kadar. Elmas, uranyum, bakır, çinko, kurşun gibi madenler, orman ve balıkçılık olanakları bakımından zengin bir ülke. Ayrıca sebze ve mısır yetiştiriliyor.

Yapılan anlaşmaya göre Küba da, Angola'daki 50 bin askerinin 3 binini 1 Nisan 1989'da, geri kalanını ise 1 Temmuz 1991'e kadar tümüyle geri çekecek. Anlaşmanın hayata geçmesi Birleşmiş Milletler gücü tarafından denetlenecek.

Böylece uzun ve çetin bir mücadeleden sonra Afrika'daki sömürge ülkelerden biri daha bağımsızlığına kavuşmaktadır.

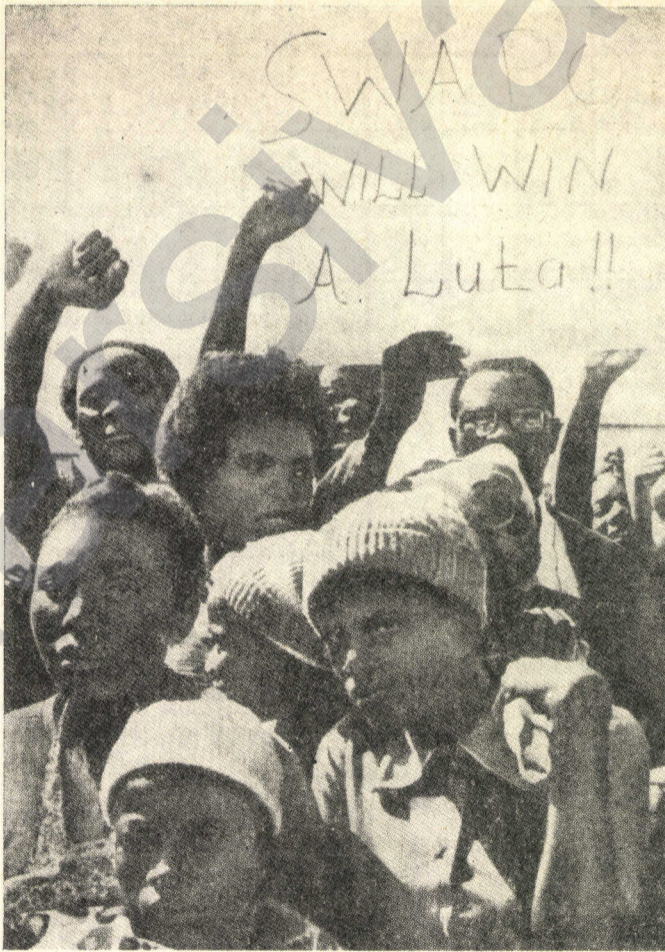
UNİTA bu anlaşmayı tanıtmıyor, o Angola'daki savaşı sürdüreceğini söylüyor. Güney Afrika ise, onu desteklemeyi sürdüreceğini belirtiyor. Bu durumda, sözkonusu anlaşmayla Angola'ya iç barış hemen gelmiş olmayacak, en azından gecikecek görünüyor.

Adaleti..

(Baştafı sayfa 8'de)

mahkum olmuş, 230 bini ise sonuçta beraat etmiştir. Ne var ki tutuklanma ile ceza zaten peşin olarak infaz edilmiş bulunuyor. Yani 12 Eylül "Adaleti"nin bile suçlu saymadığı bu insanlar ve yakınları acı çekmiş, fizik ve moral olarak pek çok kayba uğramışlardır.

Ama yalnızca tutuklular mı? Bu dönemde, çoğu toplu politik davalardan gözaltına alınan insanlar aylarca işkence çarklarında ezilmediler mi? Ve 12 Eylül döneminde gözaltına alınanların sayısı 800 bin dolayındadır!

Kurdistan Liberation Movement
Le Mouvement de Liberation
du Kurdistan
Befreiungsbewegung Kurdistans
(TEVGER)

Program

Tevgera Rizgariya Kurdistan
Kürdistan Kurtuluş Hareketi
(TEVGER)

Program

AÇIKLAMA

Gazetemiz, TEVGER'in programına, amacına ve tespit ettiği politikalara uygun bir çizgi izler;

Geniş yurtsever kesimleri gözetin, onları birliğe yakınlaştırmaya çalışan yapıcı bir anlayışla hareket eder;

Genel olarak ulusal demokratik birliğe zarar verici nitelikte olmayan, yurtsever unsurlardan ve kesimlerden gelen değişik görüşlere yer verir. Bu türden görüşlerin yapıcı ve geliştirici eleştiriler çerçevesini aşmamasına dikkat edilmeli, özen gösterilmelidir;

Örgütler ve kişiler adına yayınlanan yazılar TEVGER'i değil, imza sahiplerini bağlar.

Sığınmacılar..

(Baştafı sayfa 5'te)

Türk ve dünya ilerici kamuoyu bu barbarlık karşısında sessiz kalmamalı, bu insanların durumunu düzeltmek için bir an önce harekete geçmelidir. Kürdistan yurtsever güçleri, özellikle de yurt dışındaki Kürdistanlı yurtseverler, dış kamuoyunun harekete geçirilmesi için daha aktif olmalıdırlar.

* Kürt kardeşlerimize bir an önce mülteci statüsü tanın-

sin;

* Onlara, iç ve dış yardım kuruluşlarının yardım etmesine engel olunmasın;

* Kendilerine yeterince yiyecek, giyecek, ilaç verilsin; tedavi olanakları sağlansın;

* Telörgülü, kuşatmalı tutsak kampı koşullarına son verilsin; barınmaya elverişli konutlar sağlansın;

* Üzerlerindeki baskıya ve teröre son verilsin.

